

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΤΗΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἑως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ **Ίουλίου Κλαρετῆ** περ-
αυθὲν πρῶτον ἐν τῇ *Συλλογῇ Μυθιστορημάτων* πωλεῖται
ἐνὶ τῷ γραφεῖῳ μας ἀντὶ **ν. δρ. 1.80.**

Η ΩΡΑ ΗΓΓΙΚΕ

Ἵπουργεῖον τῶν μεγάλων λόγων καὶ τῶν μικροπρεπῶν
πράξεων, ὕπουργεῖον τῆς ἰδέας καὶ τῆς κομματικῆς ἐμπα-
θείας, ὕπουργεῖον τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐκπορ-
νεύσεως τῶν νόμων, ὕπουργεῖον τῆς χρηστότητος καὶ τῆς
Κωπαίδος, ὕπουργεῖον τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν ἐμπορο-μεσιτῶν,
ὕπουργεῖον τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς χρεωκοπίας, ὕπουργεῖον
ὄλων τῶν ἀντιφάσεων καὶ ὄλων τῶν ψεύδεων, βδέλυγμα
τῶν τιμίων ἀνθρώπων, αἱ τελευταῖαι σου ἡμέραι εἶναι ἐγ-
γύς. Ἀγνοοῦμεν ποῖα θὰ εἶναι τὰ μετὰ ταῦτα· ἀλλ' ἀγριω-
τέραν κακοδιοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀσεβεστέραν σπατάλην
τοῦ δημοσίου χρήματος, ἐμφαντικωτέραν πολιτικὴν αἰσχρό-
τητα οὐδεὶς Ἕλλην εἶναι ἱκανὸς νὰ καθιερώσῃ πλὴν σου,
Χαρίλαε Τρικούπη. Ἀπεδείχθης ἀναμορφωτὴς ἀπαράμιλλος
ὡς πρὸς τὴν φαυλότητα καὶ ὑπεξεκόντισας πᾶν ὅ,τι ἀπα-
τηλὸν καὶ αἰσχρὸν εἶδε μέχρι σου ἡ Ἑλλάς. Ἡ δοκιμασία
σου ἔληξεν· ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδή-
σεως καὶ ἡ Ταρπηλία πέτρα δὲν θὰ ἀρκέσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ
τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους ὅπερ τοσοῦτον ἀσυνειδήτως ἐξ-
ηπάτησας. Κατὰ μοιραίαν δὲ σύμπτωσιν αὐτὸ τὸ οἰκονομι-
κὸν ζήτημα, ἐν ᾧ ἐθεωρεῖτε ἑαυτοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἀκατα-
βλήτους ἕνεκα τῆς προστασίας τῶν μεσιτῶν, ἔρχεται ἀπει-
λητικὸν καὶ ἐκφραστικώτατον ὡς ἀποσπασθεὶς λίθος ἀπορ-
ρῆξ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ὅρους νὰ κατατυντρίψῃ σᾶς καὶ τὰ δό-
λια καὶ κλεπτίστατα ἔργα σας.

Ἡυφραίνεσθε βλέποντες τοὺς ἀντιπάλους σας ἐκπετιω-
κότας παρὰ τὴ κοινῇ γνώμῃ καὶ ὡς τὸ παιδίον παίξει με
μάχαιραν στυλπνὴν ἔχαίρετε δημιουργοῦντες καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ἀνὰ μίαν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ βουλευτῶν, ὧν
ἐδιορίσετε τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφάς· καὶ ἀντὶ νὰ παραδειγματισθῇτε ἐκ τῆς
τύχης τῶν ἄλλων, ἐσπεύδετε νὰ καρπωθῇτε τὰ ὠφελήματα
τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν· ἰδοὺ ἦλθε καὶ ἡ ὑμετέρα σειρὰ,
σκεύη πονηρά καὶ ἀκάθαρτα. Καλῶς ἐπραξεν ἡ τύχη νὰ
σᾶς ἀρίστη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς· μόνους καὶ παντοκρά-

τορας, διότι σεῖς συνεκεντρώσατε εἰκοσιν ἔτων φαυλότητα
καὶ ἀτιμίαν καὶ πρέπει σεῖς νὰ πληρώσητε διὰ τὰ σφάλμα-
τα πάντων τῶν προκατόχων. Εἰκοσιν ἔτη ὁ λαὸς τῆς Ἑλ-
λάδος ἐξετελιζέται, ἐκφυλίζεται, ἀτιμάζεται, τυραννίζεται
ὑπὸ τῆς παρανομίας, ληστεύεται ἐν τῷ χρήματι αὐτοῦ, φο-
νεύεται ὑπὸ τῶν ἀρχοντίσκων του· εἰκοσιν ἔτη ὁ ἀδελφός
πολεμεῖ ἀδελφὸν καὶ ὁ πατήρ τὸ τέκνον καὶ δὲν εὗρέθη
εἰσέτι ἐν θυμῷ ἐξίλαστήριον τῆς τοσαύτης ἀκολασίας πρὸς
παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων καὶ πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς θείας
δικαιοσύνης. Ἡ ἀπατώμεθα παραδόξως, ἡ, ἀκουσον καλῶς,
κύριε Τρικούπη, σεῖς εἴσθε ὁ προωρισμένος νὰ πληρώσετε
τὰ λάθη τοῦ Βούλγαρη, τοῦ Ζαῖμη, τοῦ Δεληγεώργη, τοῦ
Κουμουνοῦρου.

Ἡ φροντίσατε νὰ σβύσετε ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐθνῶν
τὴν Ἑλλάδα, ἡ, μὰ τὸ αἷμα τοῦ Ρήγα, πρέπει νὰ παύσῃ
ἡ ἐποχὴ τῶν ὀργίων. Εἰκοσιν ἔτη δὲν πράττετε ἄλλο τι,
παρὰ νὰ χρεώνετε καὶ νὰ διαφθείρετε τὸ ἔθνος καὶ ἔρχε-
σθε οἱ νεώτεροι αὐθαδέστεροι πάντοτε καὶ ἀσεβεστέροι νὰ
καπηλευθῇτε πλειοδοτικῶς τὰ ἠθικὰ καὶ ὕλικά συμφέροντα
τῆς χώρας. Πόλεμοι ἀκήρυκτοι, στρατοὶ αἰωνίως σχηματιζό-
μενοι καὶ αἰωνίως διαλυόμενοι, στόλοι ἰδανικοὶ, μεστὰι ἐν
τῇ πολιτικῇ, κλέπται ἐν τῇ ὑπαλληλίᾳ, πίθηκες ἐν τῇ δι-
πλωτίᾳ, τὸ ἥμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τόκους καὶ χρεω-
λύσια, τὰ 10 ἑκατοστὰ τῶν πολιτῶν κακοῦργει ἡ ὑπόδι-
κος ἡ φυγόδικος καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀλθανικὴ ἡ Ἠπειρος,
αὐστριακὴ ἡ Μακεδονία, βουλγαρικὴ ἡ Θράκη, ρωσικὸς ὁ
ἄγιος Τάφος καὶ ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ πρώτου εὐνοῦχου
τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον· σεῖς δὲ ἡ κυβέρνησις εἰ, τί
ἀσχολεῖσθε; νὰ ἀθωνέτε τοὺς φίλους σας, νὰ καταδιώκετε
τοὺς ἐχθροὺς σας, νὰ ἀνταμειβέτε τοὺς ἀφωτισμένους, νὰ
πληρώνετε τὰς πλειοψηφίας, νὰ ἐνισχύετε τοὺς βουλευτάς
σας, νὰ πολλαπλασιάσετε τὰ καθυστερούμενα, νὰ κλέπτετε
τὰς δημοσίας γαίας, νὰ ραδιορρηγῇτε ὡς γραῖδια κατ' ἄλ-
λῃλων. Γενεὰ νόθος καὶ ἀφιλότιμος περὶ ἧς δὲν θὰ λαλήσῃ
ἡ ἱστορία παρὰ διὰ κλαίῃ τὸ ἔργον τοῦ 21!

Καὶ πῶς νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ τὸ ἔθνος κατὰ τοῦ παρόν-
τος πρὸ πάντων ὕπουργοῦ, τὸ ὅποιον μετέδωκεν αὐτῷ τὰς
βελτίστας τῶν ἐλπίδων καὶ ὅμως ἀπεκάλυψε τὴν φαυλοτέ-
ραν κακοτροπίαν ὡς ἰδιοσυγκρασίαν αὐτοῦ. Ἐάν ὁ κ. Τρι-
κούπης δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀναστρώσῃ τοὺς νόμους, νὰ προ-
στατεύσῃ τὴν δημοσίαν ἠθικὴν, νὰ θεραπεύσῃ τὰ εἰκονο-
μικὰ τραύματα, νὰ ἀνυψώσῃ τὸ γόνυ τῆς ἑλληνικῆς φυ-

λῆς, νὰ ἀναμορφώσῃ τὸν στρατὸν, νὰ αὐξήσῃ τὸν στόλον, τὰ λάθη αὐτοῦ, ὁ φατριασμός καὶ ἡ κακοδιοίκησις καὶ ἡ σπατάλη θὰ ἀπετέλουν ἐγκλημα σύνθετος καὶ θά ἦτο καὶ αὐτός εἰς τῶν λοιπῶν ὡς πρὸς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας. Ἀλλ' ἐλύσα; τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους διὰ προγράμματος πλουσιωτάτου καὶ ἀμέμπτου, ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν μετὰ δύο ἀπαισίους ἔθνικοις ἐξευτελισμοῦς, τὸ ἐγγράφον τῆς 31 Μαρτίου καὶ τὸ θηβαϊκὸν ἐγκλημα, καὶ τρίτον ἐναπομείνας ἄνευ σχεδὸν ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ὅχι μόνον δὲν ἀνεκούφισε τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν δικαίων μέρους τοῦλάχιστον τῶν παρ' αὐτοῦ προσδοκίων, ἀλλὰ συνετάρaxε πᾶσαν πίστιν τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν τιμὴν τῶν πολιτευομένων αὐτοῦ ἐκμεταλλευθεὶς τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ θέσιν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συστήματος καὶ πρὸς πλουτισμὸν ἐταιριῶν καὶ Τραπεζῶν. Ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἑλλάδος ὑπέπεσον εἰς λάθη χαρακτῆρος ἢ εἰς λάθη ἀπειρίας· ἀλλ' οὐδεὶς ἠπάτησε τὴν Ἑλλάδα ἀσυνειδητότερον καὶ ἀχρεϊέστερον ὡς αὐτός. Διὰ τοῦτο αὐτὸς πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ θὰ πληρώσῃ ἐάν ἡ Ἑλλάς ἔχει ζῶν ἐν αὐτῇ καὶ φιλοτιμίαν ἔθνος.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Ἀλώνια, ἐν τῷ ἀγρῷ Σκουζέ **Πηγάδι** πέριξ τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία ἀκόμη ἀγωνίζεται νὰ ἐκκενώσῃ τὰ ρυπαρὰ νερά του διὰ νὰ προσβλέψῃ εἰς τὸν πυθμένα του, ὡς ὀφθαλμός· ἀδεκάστου κριτοῦ εἰς τὰ μύρια κακούργου ψυχῆς, τὸ πηγάδι αὐτὸ προσλαμβάνει ζοφερὰς διαστάσεις τοιαύτας, ὡς νὰ παίξῃ ρόλον εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ φρικώδη μυθιστορήματα τοῦ Ποντοῦ δὲ Τεράλ. Εἰς ἐκ τῶν συνενόχων τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐφέτου κ. Μακκᾶ, καὶ οὐχὶ ἱατροῦ, ὡς λανθασθέντες ἐγράψαμεν ἐν προηγούμενῳ φύλλῳ, ἀκριβῶς πρὸ μηνὸς κλοπῆς διαφόρων πολυτίμων ἀντικειμένων, συλληφθεὶς βραδύτερον τῶν ἄλλων, ὁμολογεῖ ὅτι τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτῶν, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἔρριψεν, ὑπὸ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῆς ἀσφαλείας ὠθούμενος, μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πηγάδι. Ὁ ἀκούραστος κ. Σπυρομήλιος διατάσσει τὴν ἐκκένωσιν τοῦ φρέατος. Ἀπὸ τῆς δειλῆς τῆς προχθὲς Κυριακῆς ἐργάζονται πρὸς τοῦτο· ἀλλὰ τὸ φρέαρ εἶνε βαθύτατον. Πρὶν ὅμως τοῦ πέρατο· τῆς ἐπιπόνου ταύτης ἐργασίας, κατῆλθεν ἄνθρωπος προχθὲς διὰ νὰ ψάξῃ· δὲν ᾔδεν ἀκόμη οὐδὲν ἔχνος τῶν ὑποδεχθέντων πραγμάτων, ἀλλ' ἐξήχθησαν κόκκαλα ἀνθρώπων, καὶ τεμάχια μεταξινοῦ ὑράσματος. Ἡ ἀπαισία αὕτη παρένθεσις εἰς τὰς ἐρεῦνας τῆς ἀρχῆς ὑποδεικνύει ὅτι ἐγκλημα ἐτελέσθη ἄλλοτε ἐκεῖ καὶ τίς οἶδε πόσα ἄλλα κακούργηματα νὰ φιλοξενῶσι τὰ βῆθη του!

Καὶ βέβαια εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ποῦ εἶνε τοποθετημένον τὸ ἀποτρόπαιον αὐτὸ πηγάδι, ἀβυσσαλέον, ἀνοικτὸν, ἔρημον, δὲν δύναται ἢ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελέστατα ὑπὸ τῆς κακούργιας καὶ τῆς φαυλότητος. «Τὴν νύχτα, διηγούντο ἡ γυναικοῦλες, αἱ κατοικοῦσαι ἐκεῖ πέριξ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ὕδατος του, τὴν νύχτα ἀκούμε πάντα κάτι σφυρίγματα, ἐκεῖ τριγύρω ὡς αὐτὸ τὸ πηγάδι· φοβοῦμεθα ὅτι εἶνε νυχτοκλέφταις, γιὰ νὰ μᾶς κλέψουν ταῖς κότταις μας, καὶ σκωνόμαστε, καὶ ταῖς φυλάμε.» Δὲν ἔχει λοιπὸν καθῆκον ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ τὸ ἐγκληματικὸν αὐτὸ πηγάδι νὰ τὸ καταδικάσῃ εἰς θάνατον, νὰ τὸ κλείσῃ, νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἔχνος του;

Καὶ ἐν νόστιμον τὸ ὅποιον μᾶς διηγήθησαν, συνδεόμενον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀνωτέρω κλοπῆς· ἡ σύζυγος ἐκείνου ἐκ τῶν αὐτουργῶν, ὅστις ἐφιλοξένοι εἰς τὸ σπῆτί του, συνενόχους του, τὰ εἶχε χαλάσει μὲ μίαν γειτόνισσά της· ἐπηκολούθησαν λόγια καὶ βρισιαίς. Ἡ γειτόνισσα ὀνειδίζει τὴν σύζυγον γι' αὐτοὺς ποῦ δέχεται κάθε μέρα μέσ' τὸ σπῆτί της. Ἡ σύζυγος ἀπαντᾷ μὲ ὅλον τὸ θάρρος τῆς ἀδικουμένης ἀρετῆς: «ἂν ἔρχονται ἰς τὸ σπῆτί μου, ἔρχονται μὲ δόξα καὶ μὲ τιμὴ.»

Τώρα μὲ τὰς ἀποκαλύψεις, ἡ γειτόνισσα, προσκαλουμένη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὡς μάρτυς, παρίσταται πρὸ τῆς συνενόχου συζύγου, καὶ τῆς πύει κατὰ πρόσωπον, δι' ὕψους ὑπερτάτης εἰρωνείας καὶ γυναικείας κακεντρεχείας, ἱκανοποιουμένης μὲ το παραπάνο, τὰς λέξεις της! μὲ δόξα καὶ μὲ τιμὴ! αἱ; μὲ δόξα καὶ μὲ τιμὴ!

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἑστίας», μεταξὺ ἄλλης ἐξαιρέτου ὕλης πρωτοτύπου, διακρίνεται ὁ **Ἀλέξανδρος Κουμουνοδούρος**, ἀγαπήσει γραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς λογίου κ. Δ. Βιλέα, μετὰ πολλῆς γλαφυρότητος ὕψους καὶ ἐξόχου εὐθυκρισίας, δίκαιον ἀποδίδοντος φόρον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρός, καὶ μετ' εὐρυίας παρατηρούντος καὶ συμπεραίνοντος ὁρθὰ καὶ δίκαια ἐπὶ τῶν καθόλου ἐκδηλώσεων τῆς δυσσημίας ἢ τῶν θυμιαμάτων παρὰ τῷ χαρακτῆρι τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης συνήθροισαν πάλιν πυκνὸν ἀκροατήριον ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ «Ἀπόλλωνος» μεθ' ὅλην τὴν ψυχρότητα τῆς ἀτμοσφαιράς. Ἦτο πολὺ περιέργος καὶ ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναπαράστασις τοῦ ὁμηρικοῦ κόσμου ἐν τῷ ἡρώϊσμῳ καὶ τῇ ἀφελείᾳ του, τὸ πρῶτον ἤδη δραματοποιουμένης ὑποθέσεως ἐνδία:ριβούσης περὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ τὴν μνηστηροποιαν. Τὸ δράμα, διηρημένον εἰς πέντε ἐκτενεῖς πράξεις, ἡκολούθησε πιστῶς ἐν τῇ ἀνελιξί τοῦ μύθου τὴν Ὀδύσειαν. Τὸ δράμα εἰς πολλὰ μέρη ἐχειροκροτήθη, εἰς πολλὰ ἐκίνησε φαιδροτάτους γέλωτας· τὸ τραγοῦδι τοῦ κούκκου, τὸ ὁποῖον ἐφαλλεν ἡ κυρία Χέλμη, ἐπανελήθη κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν. Αὐριον θὰ γράψωμεν ἀκριβεστέρας τὰς ἐντυπώσεις μας ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

Ἰστέρον ἀπὸ τόσας καὶ τόσας ἀπαγορευτικὰς διατάξεις καὶ τόσα τόσα ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα φρικωδῶν ἀκρωτηριάσεων, προξενουμένων ὑπὸ τῆς διὰ δυνάμιτιδος ἀλθείας, ἐξιστάμεθα ὁσάκις μᾶς ἀναγγέλουσιν ὅτι ἐξακολουθεῖ αὕτη μεθ' ὅλης τῆς τυφλῆς ἀπαθείας καὶ ἐπιμονῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς Αἰγίνης γίνεται συχνωτάτη χρῆσις ταύτης, ὡς μᾶς γράφουσιν ἐκεῖθεν. Καὶ δὲν εἶνε μόνον ὁ κίνδυνος τῆς ἀναφλέξεως· εἶνε καὶ ἡ ἄλλη καταστροφή, τὴν ὁποίαν προξενεῖ εἰς τὸν γόνον τῶν ἰχθύων, πράγματα τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἦνε περιττὸν καὶ νὰ λέγωνται πλέον, ὅμως διαπράττονται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀναλγησίας.

Μᾶς πληροφοροῦσιν ἐξ Αἰγίου ὅτι ὁ τρυγητὸς ἐξακολουθεῖ οὐχὶ ἄνευ φόβου βροχῆς, καὶ ἤρχισεν ἤδη ἡ συγκομιδὴ τοῦ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἡ προχθεσινὴ βροχὴ τῆς 10 τρέχοντος μηνὸς δὲν ἐβλάψε τίσσοτον ἐπαισθητῶς ἐνταῦθα τὸν σταφιδοκάρπον, διότι δὲν ἦτο διαρκής· ἀλλ' ἐμπόδισεν, ὅπωςδῆποτε, τὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ ἐπ'